

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 6T/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419010147
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Evin
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1419010147.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Jánom Evinom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.12.2019 v Bratislave takto

r o z h o d o l :

Mgr. I. H., nar. XX.X.XXXX/XXXX v Levoči, bytom A. 2, D.,
nezamestnaný,

s a u z n á v a z a v i n n é h o ,
ž e

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojej dcéry U. H.ovej, nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom A. č. 2, D., vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a deklarovanej mu i rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 13P/149/2011 zo dňa 22.03.2012, právoplatného dňa 26.02.2013, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry U. sumou 130,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky J. H.ovej, nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom A. č. 2, Bratislava, pričom výška výživného bola následne určená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 13P/76/2016 zo dňa 07.02.2017, právoplatným dňa 27.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP 407/2017 zo dňa 27.11.2017 na sumu 150,- € mesačne počnúc právoplatnosťou rozhodnutia, si túto svoju povinnosť riadne a včas neplní od 04.09.2016 doposiaľ, s výnimkou mesiaca jún 2018, kedy uhradil 50,- €, júl 2019, kedy uhradil 500,- € a 16.decembra 2019, kedy uhradil 1.800,- €, v dôsledku čoho mu vznikol na výživnom na dcéru U. dlh vo výške 3.350,- €, pričom v rozhodnom období nebol zamestnaný, nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nepoberal dávky v hmotnej núdzi, ani iné sociálne dávky,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona

Za to sa o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu súd výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu súd určuje skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 50 odsek 2, s poukazom na § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona súd obvinenému ukladá primerané povinnosti spočívajúce v povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné k rukám Mgr. J. H.ovej, nar. XX.X.XXXX, trvale bytom kpt. S. W., 841 01 Bratislava vo výške 3.350,- €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podal pod č. 1Pv 136/19/1104-7 dňa 18.4.2019 obžalobu na Mgr. I. H. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Mgr. I. H. na hlavnom pojednávaní dňa 3.9.2019 vyhlásil, že sa cíti nevinný zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby. V trestnej veci proti obžalovanému bolo na hlavných pojednávaniach (3.9.2019 a 17.12.2019) vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne Kataríny H.ovej, oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 3.9.2019 uviedol, že si je vedomý toho, že má povinnosť platiť výživné svojej dcére U.. S manželkou bol však ústne dohodnutý, že predajú spoločný byt a že z jeho finančného podielu za byt sa potom bude strhávať výživné. Má však pocit, že sa jeho manželka dohodla s jeho expriateľkou, že ho pripraví o byt a pošlú ho do basy. S expriateľkou má ďalšiu dcéru J.. Obžalovaný uviedol, že má rozrobený patent a možno v priebehu budúceho mesiaca sa to celé uzavrie. Na výživu dcéry finančne neprispieval, nakoľko nemal dostatok finančných prostriedkov, neprispieval ani na chod spoločnej domácnosti. V rozhodnom období (od septembra 2016 - doposiaľ) nemal žiadny príjem, počas tohto obdobia (od decembra 2016 do 2.mája 2017) poskytoval odborné konzultácie Ministerstvu dopravy, pôšt a telekomunikácií Slovenskej republiky, za čo však nedostal zaplatené. Žil zo svojich úspor a finančne mu pomáhajú rodičia, brat a bratranec, mesačne mu dajú asi 200-250,-€, ktoré použije pre svoju potrebu. Nepoberá žiadne štátne dávky. Nezamestnal sa preto, lebo všetky benefity z patentu by prešli na zamestnávateľa, a preto sa rozhodol, že do času kým uzavrie patentové konanie nebude nikde zamestnaný. Dňa 16.7.2019 zaplatil dcére na účet 500,-eur, suma bola poukázaná jeho otcom. Celú dlžnú sumu je ochotný uhradiť, najneskôr do konca roka 2019. Na pojednávaní, konanom dňa 17.12.2019 obžalovaný vypovedal, že za pomoci svojej rodiny dal dokopy 1.800,-eur, ktoré vložil na účet J. H.ovej. Viac peňazí nebol schopný zohnať. Je si vedomý, že dlh mu od vydania trestného rozkazu narastá každý mesiac o 150 eur a ku dňu pojednávania by mal byť dlžný na výživnom ešte 3.350,-eur.

Svedkyňa J. H.ová na hlavnom pojednávaní dňa 3.9.2019 uviedla, už ide asi o štvrté trestné stíhanie jej bývalého manžela pre neplatenie výživného. Výživné nikdy neplatil nejako pravidelne. V období od septembra 2016 až doposiaľ poslal výživné na dcéru U. v júli 2019 vo výške 500,-eur a v júli 2018 dal bývalý manžel dcére ešte ďalších 50,-eur. Spolu jej teda z dlžného výživného zaplatil 550,-eur. Všetky náklady čo sa týka dcéry, hradí iba ona. Ona s dcérou a obžalovaným bývajú v spoločnom byte, rozdelenie bytu je v riešení. K žiadnej dohode, ohľadne toho, že by manžel nemusel platiť výživné nedošlo. Bývalý manžel predostrel svoju vôľu, že výživné vyplatí z jeho podielu za predaný byt, ale takáto vzájomná dohoda medzi nimi nebola uzavretá. Pracuje ako učiteľka, s mesačným príjmom cca 1.500,-eur. Na byte je exekúcia, nakoľko bývalý manžel si neplnil svoju druhú výživovacia povinnosť. Na pojednávaní dňa 17.12.2019 svedkyňa vypovedala, že dňa 16.12.2019 jej obžalovaný uhradil z dlžného výživného ďalších 1.800,-eur. Dcéra začala medzičasom navštevovať gymnázium a jej náklady sa tým mierne zvýšili. Neplatenie výživného nezanechalo na dcére žiadne nepriaznivé následky.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 13P/149/2011 zo dňa 22.3.2012, právoplatný dňa 26.2.2013, bol obžalovaný zaviazaný platiť mesačné výživné pre svoju dcéru U. H.ovú vo výške 130,-eur mesačne počnúc dňom 1.10.2010, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 13P/76/2016 zo dňa 7.2.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 11CoP/407/2017 zo dňa 17.10.2017, právoplatný dňa 27.11.2017, bolo manželstvo J. H.ovej a Mgr. I. H. rozvedené, maloletá U. bola zverená do osobnej starostlivosti matke a Mgr. I. H. bol zviazaný platiť mesačné výživné pre svoju dcéru U. vo výške 150,-eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Trestnými rozkazmi Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/73/2013 zo dňa 22.5.2013, sp. zn. 2T/95/2014 zo dňa 14.7.2014 a sp. zn. 2T/79/2016 zo dňa 1.8.2016, bol obžalovaný právoplatne odsúdený k podmieneným trestnom odňatia slobody s uloženou povinnosťou zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Z rodného listu, evidovaného v knihe narodení matričného úradu Bratislava II - Ružinov vo zv. 16, ročník 2003, strana 87, por. č. 1156 vyplýva, že obžalovaný je otcom U. H.ovej, nar. 7.11.2003.

V roku 2019 navštevovala maloletá U. H.ová 9. ročník Základnej školy na R. X v D., čo vyplýva z potvrdenia o návšteve školy.

Obžalovaný bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný, vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, keďže sa v skúšobnej dobe osvedčil. Nemá záznam v systéme AVÍZO, má evidované 3 priestupky v roku 2014.

Obžalovaný H. nie je vedený v evidencii Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava a nepoberal od úradu ani žiadne dávky. Svedkyňa J. H.ová poberá prídavok na dieťa od 04/2004, za obdobie od roku 2016 do roku 2017 mesačne vo výške 23,52 eura, za rok 2018 vo výške 23,68 eura a za rok 2019 vo výške 24,34 eura.

Do živnostenského registra bol zapísaný pod obchodným menom Mgr. I. H.- Z., neskôr ako Mgr. I. H.- Z. projekt., živnosť je neaktívna.

Obžalovaný H. nie je evidovaný v databáze Sociálnej poisťovne od 6.2.2014, nie je evidovaný ako žiadateľ a poberateľ dávky v nezamestnanosti, neboli mu poisťovňou vyplácané nemocenské dávky, ani dôchodkové dávky.

V písomnom vyjadrení zo dňa 2.9.2019 obžalovaný prezentuje záujem uhradiť dlžnú sumu výživného, pričom čaká na doriešenie patentového konania a následne na vyplatenie patentového podielu.

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b) Tr. zákona, (3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Tr. zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

V predmetnej veci bolo vykonané dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi. Po ich vykonaní súd tieto vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona, ktorý spáchal tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaný ako trestne zodpovedný všeobecný subjekt úmyselným konaním porušil súdom uloženú povinnosť aj platiť výživné svojej maloletej dcére najmenej tri mesiace v období dvoch rokov. Objektom prečinu zanedbania povinnej výživy je nárok na výživu.

Obžalovaný sa trváceho trestného činu dopúšťal aj po ostatnom odsúdení za zanedbanie povinnej výživy, teda od prevzatia trestného rozkazu tunajšieho súdu, sp. zn. 2T/79/2016 zo dňa 1.8.2016, ktorý si obžalovaný prevzal 3.9.2016, pričom uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané dňa 2.4.2019,

doručené dňa 2.4.2019, čo v spojení s opravným uznesením zo dňa 10.4.2019, doručeným dňa 10.4.2019 preukazuje, že obžalovaný si túto povinnosť neplnil viac ako dva roky a obžalovaný tento stav udržiaval po dlhšiu dobu.

Výpovedami obžalovaného a svedkyne bol preukázané, že obžalovaný si túto povinnosť neplnil v roku 2016 (v mesiacoch 09-12/2016 vo výške po 130,-eur mesačne), v roku 2017 (v mesiacoch 01-10/2017 vo výške po 130,-eur mesačne a od 11-12/2017 už vo výške po 150,-eur mesačne), v roku 2018 (v mesiacoch 01-12/2018 vo výške po 150,-eur mesačne) a v roku 2019 (v mesiacoch 01-12/2019 vo výške po 150,-eur mesačne). Obžalovaný za dané obdobie do vyhlásenia rozsudku zaplatil sumu 50,-eur (júl 2018), 500,-eur (júl 2019) a 1.800,-eur (december 2019). Sumarizáciou súd dospel k záveru, že obžalovaný mal za dané obdobie zaplatiť výživné vo výške 5.700,-eur a zaplatil iba 2.320,-eur, čím mu vznikol dlh 3.350,-eur.

Obžalovaný na svoju obranu uviedol, že medzi ním a manželkou bola dohoda na tom, že dlh na výživnom vyplatí naraz po predaji spoločného bytu a vyplatení jeho podielu. Takúto dohodu však svedkyňa H.ová poprela a uviedla, že obžalovaný síce mal taký zámer, ale k dohode medzi nimi v takomto znení nedošlo. Súd rovnako zistil, že obžalovaný je dobrovoľne nezamestnaný, netrpí žiadnou chorobou, ktorá by mu bránila sa zamestnať a tak si plniť svoju vyživovaciu povinnosť, pričom svoju nezamestnanosť odôvodnil patentovým konaním a obavou, že by sa musel deliť so svojím zamestnávateľom o výťažok z predaja patentu. Takýto argument súd vyhodnotil ako nedôvodný, pričom obžalovaný mohol pracovať aj na iný, ako len trvalý pracovný pomer, čo však neurobil.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelom v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, je možné uložiť trest odňatia slobody na jeden až päť rokov. Pri rozhodovaní o uložení trestu spojeného s odňatím slobody a pri určovaní výmery trestu odňatia slobody, súd aplikoval ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona, keďže nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť.

Po vyhodnotení všetkých skutočností, dospel súd k záveru, že na ochranu spoločnosti postačí obžalovanému uložiť podmienený trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, za súčasného uloženia skúšobnej doby v trvaní 18 mesiacov, počas ktorej bude musieť uhradiť celé dlžné výživné vo výške 3.350,-eur. Z predchádzajúcich trestných konaní vyplýva, že obžalovaný dlžné výživné skúšobnej lehoty zaplatil, a preto sa súd domnieva, že uloženie takejto primeranej povinnosti zaplatiť dlžné výživné zabezpečí aj v tomto prípade uhradenie výživného v plnej výške, čo je z pohľadu súdu primárnym cieľom v takýchto druhoch konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.